

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. Свиленград, 24.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

при участието на секретаря Цвета Ив. Данаилова
като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова
Административно наказателно дело № 20225620200611 по описа за 2022
година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № BG22022022/5800/P8-181 от 25.07.2022 година на Началник на Отдел „Контрол и правоприлагане” в Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура” (АПИ) към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, с което на А. Д. Г. с ЕГН ***** от град *****, със съдебен адрес: град София, ул. „Стефан Караджа” № 11а, етаж 3, ап. № 8, за нарушение на чл. 179, ал. 3а от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 1 800 лв.

Жалбоподателят А. Д. Г., моли за отмяна на обжалвания акт, тъй като бил незаконосъобразен и необоснован, съставен в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения – налице било несъответствие между описаната фактическа обстановка и посочената правна квалификация и жалбоподателят не носи отговорност, тъй като бил налице Договор между дружеството – собственик на процесното пътно превозно

средство (ППС) и „Интелигентни трафик системи” АД, по силата на който последното предоставя услуга за електронно събиране на пътни такси, включваща отчитане на ТОЛ сегменти, в които ППС е навлязло, предоставяне на ТОЛ данни, събиране на ТОЛ такси и заплащането им. Алтернативно от Съда се иска да приложи разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебната фаза, редовно призован, жалбоподателят А. Д. Г., не се явява. Представя Писмени бележки, в които е възпроизведено съдържанието на Жалбата, по повод на която е образувано настоящото производство.

В съдебната фаза се ангажират писмени доказателства.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) - Началникът на Отдел „Контрол и правоприлагане” в НТУ към АПИ, редовно призован, изпраща представител – юрисконсулт Т.Д., която пледира за потвърждаване на НП. Представя Писмени бележки, в които подробно аргументира тезата си за потвърждаване на НП, тъй като било издадено законосъобразно и не били допуснати процесуални нарушения при издаването му. Претендират се разноси по делото под формата на юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. Представен е Списък на разноските.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, редовно призовани по реда на надзора за законност, не изпращат представител и не взема становище.

Съгласно чл. 61 от ЗАНН ход на делото е даден, тъй като неприсъствието на редовно призована страна не е пречка за водене на делото.

Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

На 22.02.2022 година в 18.01 часа свидетелят Е. К. К. изпълнява служебните си задължения на ГКПП „Илинден”, област Благоевград, когато за излизане от територията на Република България, пристига ППС – влекач марка „Мерцедес”, модел „1843 ЛС Актрос”, обща техническа маса допустима максимална маса над 12 t – 18 000 кг, брой оси – 2 и с държавен регистрационен номер Е 50 55 КХ – към 09.02.2022 година собственост на

„Янчин транс” ООД с ЕИК 200799015 и със седалище и адрес на управление: град Гоце Делчев, ул.„Илия Батаклиев”, блок № 4, вход „Б”, етаж 2, ап.№ 6, област Благоевград (видно от Справка, находяща се в преписката и Справката от Търговския регистър) и от 21.02.2022 година собственост на „Г.а транс” ООД с ЕИК 206449801 и със седалище и адрес на управление: град В.град, ул. „Юндола” № 36, област Пазарджик (видно от Справка на РУ - Свиленград и Справката от Търговския регистър) и управляван от жалбоподателя А. Г.. След проверка в Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП) (т.нар. ТОЛ система), контролният орган - свидетелят Е. К. К. констатира, че контролно устройство (техническо средство) с идентификатор № 20382, е засякло на дата 09.02.2022 година в 14.47 часа в извъннаселено място, а именно: по автомагистрала (АМ) 4, при км. 89+476, на територията на кметство Момково, област Хасково, включен в обхвата на платената пътна мрежа, посоченото моторно превозно средство (МПС), което е управлявано в посока намаляващ километър, без да има предварително закупена маршрутна карта и без да е изпълнено задължението за установяване на изминато разстояние, респ. заплащане на дължима такса за движение по републиканската пътна мрежа съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. За извършеното нарушение е генериран запис от електронната система под формата на доклад и снимков материал като е налична една снимка, на която е виден регистрационният номер на автомобила. От същата се установява, че е заснет автомобил с държавен регистрационен № Е 50 55 КХ, датата и часа на движение.

Предвид констатираното нарушение и в кръга на службата си, на дата 22.02.2022 година, свидетелят Е. К. К. – „Старши инспектор в отдел „Пътни такси и разрешителен режим” при Териториална дирекция Митница София към Агенция „Митници””, във връзка с възложените ѝ функции, съставя против жалбоподателя в качеството му на водач на процесното ППС и в негово присъствие Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № BG22022022/5800/P8-181. Това процесуално действие извършва и с участието на колегата си – свидетеля В. С. М.. В изготвения АУАН актосъставителят сочи, че влекачът е управляван (засечен) без да има предварително закупена маршрутна карта или бордово устройство, респ. без да има заплатена пътна такса за изминато разстояние по платената републиканска пътна мрежа съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. А досежно

квалификацията, нарушението правно квалифицира с разпоредбата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, която вписва за нарушена. АУАН е предявен на жалбоподателя на дата 22.02.2022 година, който в графата, касаеща възражения не сочи такива против констатациите. АУАН е връчен срещу подпис.

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок не постъпва Възражение.

След получаване на образуваната преписка, Началникът на Отдел „Контрол и правоприлагане” в НТУ към АПИ издава процесното НП № BG22022022/5800/P8-181 на 25.07.2022 година. В издадения санкционен акт, АНО възприема изцяло фактическите констатации, изложени в АУАН, както и правната квалификация на нарушението, дадена от контролния орган - чл. 179, ал. 3а от ЗДвП и налага на жалбоподателя административно наказание „Глоба” в размер на 1 800 лв. Обжалваното НП е връчено на жалбоподателя по пощата с Обратна разписка. Известието за доставяне се намира приложено в Административнонаказателна преписка (АНП), с отбелязване, че е получено от член на семейството – Георги Златарев, на дата 28.07.2022 година. Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Материалната компетентност на Началника на Отдел „Контрол и правоприлагане” в НТУ към АПИ да издава НП за нарушения по ЗДвП, се доказва от приетата по делото Заповед № РД-11-167 от 08.02.2021 година на Председателя на Управителния съвет на АПИ, видно от която Георги Атанасов Темелков е оправомощен да издава НП по ЗДвП, т.е. последният се явява носител на санкционна власт, делегирана му от наказващия орган по закон съгласно чл. 189е, ал. 12 от ЗДвП – Председателя на Управителния съвет на АПИ по надлежния ред с административен акт - Заповед. Персоналното заемане на длъжността от Георги Атанасов Темелков се установява от приложената Заповед № ЧР-НТУ-33 от 23.01.2019 година на Председателя на Управителния съвет на АПИ. Материалната компетентност на актосъставителя да съставя АУАН за нарушения по ЗДвП, също се доказва, тъй като Е. К. К. е длъжностно лице от Агенция „Митници”. Материалната компетентност на актосъставителя и на АНО не се оспорва от страните. В случая по отношение компетентността на актосъставителя би могло да се приложи Заповед № ЗАМ-332/32-66544 от 28.02.2020 година, която е

издадена при действието на отменения към настоящия момент Устройствен правилник на Агенция „Митници”, тъй като подобна Заповед при действието на новия Правилник е приета една на 08.08.2022 година и това е Заповед № ЗАМ-1434/32-263874 от 08.08.2022 година на Директора на Агенция „Митници”, т.е. в случай, че няма последваща Заповед за отмяна Заповед № ЗАМ-332/32-66544 от 28.02.2020 година продължава да действа до 08.08.2022 година.

По делото са налични доказателства, от които става ясно, че „Г.а транс” ООД има сключен Договор за предоставяне на услуга за електронно събиране на пътни такси, който Договор касае и процесното ППС.

*Като прецени така установената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, при цялостната служебна проверка на акта, при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК и във връзка със становищата на страните, настоящият състав на Свиленградски районен съд, достигна до следните **правни изводи**:*

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН и е допустима – подадена е в преклузивния срок по ал. 2 на посочения текст видно от датата ѝ на депозиране в Регистратурата на АНО, от надлежно легитимирано за това действие лице (срещу, което е издадено атакуваното НП) – лично нарушителят, при наличие на правен интерес от обжалване и пред местно (по местоизвършване на твърдяното нарушение) и родово (по аргумент от чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) компетентния Свиленградски районен съд (след изпращане на Жалбата по компетентност от Районен съд - София). Ето защо същата е проявила своя суспензивен (спиращ изпълнението на НП – аргумент от чл. 64, б. „б” от ЗАНН) и девулативен (сезиращ Съда – чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) ефект.

На основание чл. 79 б от ЗАНН Съдът констатира, че процесната Глоба не е платена – видно от Писмо с изх.№ 11-00-2219 от 26.09.2022 година, ето защо производството не подлежи на прекратяване поради влизане в сила на НП в резултат на плащане на санкцията.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 167, ал. 3б от ЗДвП и чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 189е, ал. 12 от ЗДвП. Съгласно чл. 167, ал. 3б, т. 2 от ЗДвП, АУАН за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3а от ЗДвП се съставят от длъжностни

лица от Агенция „Митници”.”. Видно от т. I. 1. 1. от Заповед № ЗАМ-332/32-66544 от 28.02.2020 година на Директор на Агенция „Митници” и вземайки предвид изложеното по-горе, свързано с новия Устройствен правилник на Агенция „Митници”, е налице оправомощаване в полза на актосъставителя Е. К. К.. В процесния казус е установено, а и не е спорно между страните (както вече бе посочено), че към 22.02.2022 година актосъставителят Е. К. К. е заемала длъжността „Старши инспектор в отдел „Пътни такси и разрешителен режим” при Териториална дирекция Митница София към Агенция „Митници””. В тази насока е и изявлението на свидетеля К., направено в открито съдебно заседание, проведено на 17.10.2022 година. Предвид изложеното актосъставителят Е. К. безспорно се явява длъжностно лице, който има правомощията по чл. 167, ал. 3б, т. 2 от ЗДвП, т.е. да съставя Актове, с които се установяват нарушения по чл. 179, ал. 3 – За от ЗДвП. Лицето, подписало НП е заемало към момента на издаването му длъжността „Началник на Отдел „Контрол и правоприлагане” в НТУ към АПИ към Министерството на регионалното развитие и благоустройството” и деянието е извършено на територията на Република България.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 1 и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

Преценена по същество, Жалбата е основателна по следните съображения, донякъде идентични с тези, наведени в Жалбата, респ. Писмените бележки:

1. С разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП е въведено в задължение на водачите на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупят маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползват, или да изпълнят съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице. Съответно в чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е предвидена санкция за лицата, които управляват ППС, без да са изпълнили тези задължения. В конкретния случай описаното в АУАН и НП деяние не е квалифицирано с надлежната административнонаказателна разпоредба, а е посочена като нарушена санкционната норма на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. Т.е. за описателното в НП нарушение следва да бъде посочена нарушената

материалноправна норма, за да бъде ясно на нарушителя, това с кои свои действия коя норма на закона е нарушил. Задължение на органа е съобразно чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН да посочи законните разпоредби, които виновно са били нарушени, което в настоящия случай не е сторено.

Иначе казано описаното в АУАН и НП деяние не е квалифицирано с надлежната административнонаказателна разпоредба, която да съответства на вменените на жалбоподателя факти. Изложеното представлява съществено нарушение на процесуалните правила и обосновава извод за незаконосъобразност на административния акт и основание за неговата отмяна на процесуално основание. Привлеченият към административнонаказателната отговорност следва да знае всички факти, които наказващият орган възвежда като обосноваващи обективната страна на състав на нарушение, като тези факти следва да бъдат в логическо и правно единство с конкретна разпоредба на закона.

В административнонаказателното производство не е познат института на фактическа, техническа, явна или очевидна грешка и е напълно недопустимо съществуването на такава, когато се касае за правна квалификация, явяваща се задължителен съгласно чл. 57, ал. 1 от ЗАНН реквизит на същия акт. Извеждането на правната квалификация от други налични по делото документи е недопустимо, като в противен случай би се стигнало до хипотеза, в която по тълкувателен път да се извличат изводите на АНО.

В случая не би могло да се приложи разяснението, дадено в цитираното в Писмените бележки на процесуалния представител на АНО, Тълкувателно решение, тъй като като нарушена е посочена санкционната норма и не може да се преквалифицира деянието поради липсата на посочена материалноправна разпоредба.

Констатираното съставлява самостоятелно основание за отмяна на обжалваното НП като незаконосъобразно поради допуснатото съществено процесуално нарушение. Т.е. административната отговорност спрямо Г. следва да отпадне като НП бъде отменено като незаконосъобразно.

2. Налице е и нарушение, свързано с описание на инкриминираното нарушение, което е също самостоятелно основание за отмяна на обжалвания ЕФ, тъй като е съществено, довело до нарушаване правото на защита на наказаното лице. Изискванията относно съдържанието на НП са императивни,

тъй като осигуряват правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, в чието съдържание се включва и правото да знае точно какво административно нарушение се вменява за извършено, за да може да организира защитата си в пълен обем. Непълнотите в съдържанието му не могат да се санират в хода на съдебното производство, поради което съставляват съществено нарушение на процесуалните правила. Съдът няма правомощието да изменя описанието на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, тъй като това би довело до нарушаване правото на защита на наказаното лице. Налагането на административни наказания засяга пряко личната сфера на наказаното лице, с оглед на което следва АНО да бъде стриктен, точен и да подхожда с изключителна прецизност при изписване на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено.

В случая лицето е санкционирано за деяние, извършено на АМ 4, при км. 89+476, и същевременно в НП се препраща към Решение № 101/20.02.2020 година на Министерския съвет, но при преглед на това Решение не може да се стигне до извод за който точно ТОЛ сигмент става дума, тъй като ТОЛ сигмент, означен като „км. 89+476” липсва в това Решение. Едва в открито съдебно заседание процесуалният представител на АНО представя Становище, от което и видно, че се касае за ТОЛ сигмент 1444910959, какъвто има наличен в Решението на Министерския съвет.

По този начин посоченото обстоятелство, свързано с мястото на нарушението, остава неясно за наказания водач и той не може да организира своята защита срещу правните изводи на АНО, които са направени върху неизвестни или неясни за водача фактически обстоятелства. Всяко несъвършенство в тази връзка ограничава правото на защита на наказаното лице и представлява съществено нарушение на процесуалните правила.

Иначе казано нарушението, включително досежно мястото, следва да е ясно и точно индивидуализирано на базата на наличните в преписката доказателства, което в настоящия случай не е така. НП представлява юрисдикционен акт, като за наказания и за Съда следва да бъдат ясни всички елементи от състава на нарушението. Неяснота не може да бъде заместена от посочването в друг документ, който дори не е упоменат в обжалвания акт, респ. неяснотата не може да бъде изяснено едва в открито съдебно заседание.

С оглед изложеното, Съдът счита, че процесното обжалвано НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно поради допуснато съществено процесуално нарушение. Т.е. административната отговорност спрямо Г. следва да отпадне.

Поради изложеното, обжалваното НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно на това самостоятелно основание (извън посоченото в т. 1 от настоящото изложение).

В случай, че не се възприеме изложеното от Съда, касаещо отмяна на НП, то се излагат следните доводи:

Съдът би приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя. Спазени биха били предвидената форма и процесуален ред. Самото нарушение Съдът би приел, че е описано точно и ясно. Съдържанието на АУАН и НП при описание на процесното деяние е идентично. Спазена би била административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП. Налице би било съответствие между описаната фактическа обстановка и нарушената правна норма и съответно наведеното в тази насока възражение в Жалбата би било неоснователно. Действително в АУАН имената на нарушителя са изписани на латиница, но предвид факта, че са посочени коректно, точно и ясно ЕГН и адрес, както и номерата на личния му документ за самоличност и на Свидетелството му за управление на МПС, датата им на издаване и от кого са издадени, Съдът би приел, че е налице пълно индивидуализиране на посоченото лице и не е наличен проблем с неговата индивидуализация, т.е. с неговата самоличност. Факт е, че в АУАН е посочен грешен срок за подаване на възражение, което Съдът не би приел за съществено процесуално нарушение, тъй като ако беше депозирано такова в правилния срок от 7 дни, Съдът би го взел предвид и би го обсъдил, но такова няма. Съдът не би приел, че е налице съществено процесуално нарушение предвид факта, че в АУАН не е посочено качеството на свидетеля М., респ. приложимата алинея на чл. 40 от ЗАНН, тъй като съгласно правната теория и константната съдебна практика, съществено е това нарушение на административнопроизводствените правила, което е повлияло или е могло да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. такова

нарушение, недопускането на което е можело да доведе до друго разрешение на поставения пред административния орган въпрос, което в настоящия случай не би било налице. Предвид изложеното биха липсвали предпоставки за отмяна на процесуално основание поради недостатък във формата на акта или допуснато друго процесуално нарушение от категорията на съществените такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице.

С измененията на ЗДвП и ЗП (ДВ, брой 105/2018 година) е предвиден нов начин на заплащане на такси за преминаване по платената пътна мрежа, при който се въвежда смесена система за таксуване на различните категории ППС с такси на база време (винетна такса) и на база изминато разстояние. Това изменение въвежда съответно и различни санкционни последици за нарушенията, свързани с неплащане на дължимите такси. В чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП е предвидено, че всички ППС с обща технически допустима максимална маса над 3.5 t заплащат такса за изминато разстояние по платената пътна мрежа като заплащането дава право на ППС, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки.

ТОЛ системата представлява съвкупност от централни и периферни софтуерни продукти съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории ППС на база време и на база изминато разстояние, като тази система не представлява автоматизирано техническо средство, поради което за нея не съществува изискване за сертифициране и ободрение от Българския институт по метрология (БИМ), т.е. тя не е обект на проверка от БИМ, тъй като не съществува такова законово изискване. Не е предвидено също така системата и нейните компоненти да са преминали проверка по Закона за измерванията.

Съгласно чл. 149, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДвП, процесното ППС е категория N3, т.е. МПС, проектирано и конструирано основно за превоз на товари с технически допустима маса над 12 t - видно от Справката на РУ - Свиленград, технически допустимата максимална маса е 18 000 кг. и за него се дължи такса за изминато разстояние по платената пътна мрежа.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства би се установило, че процесният влекач е бил управляван от жалбоподателя (, който не оспорва това обстоятелство нито в Жалбата си, нито в открито

съдебно заседание) и се е движил на посочения в АУАН и в НП участък от пътя на 09.02.2022 година в 14.47.12 часа и че за него не е била заплатена дължимата такса за изминатото разстояние, тъй като не са изпълнени задълженията за установяване на изминатото разстояние и няма закупена маршрутна карта (в подкрепа на изложеното би било и Становището, представено от процесуалния представител на АНО, ведно с Таблицата с данни за движение на процесното ППС); както и че автомобилът и пътят, по който се е движил, попадат в категорията, за която се дължи пътна такса съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, т.е. се събира такса за ползване на пътната инфраструктура – пътна такса, съгласно Приложение към т. 1 на Решение № 101 на Министерския съвет от 20.02.2020 година за приемане на Списък на републиканските пътища, за които се събира такса за изминатото разстояние – тол такса (, приложен в кориците на делото). За извършеното административно нарушение е бил генериран запис от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, ведно със снимков материал (видеозапис), представляващ надлежно и годно вещественно доказателствено средство в административнонаказателния процес. Правилно би било посочено в АУАН и НП и мястото на извършване на нарушението - АМ 4, при км. 89+476, обсъдено във връзка с представеното в открито съдебно заседание Становище на НТУ, за който път се събира такса за ползване на пътната инфраструктура, т.е. Съдът би приел, че така формулирано напълно би покрило критериите за описание на мястото на извършване на нарушението. Съдът би приел, че правилно е бил определен субектът на административнонаказателната отговорност. Фактът, че за процесното ППС има сключен Договор за предоставяне на услуга за електронно събиране на пътни такси, не би променил горните изводи на Съда, тъй като не се носи отговорност когато задълженията за плащане на дължимата такса са изпълнени, а не когато има сключен Договор за заплащането им от трето лице – ето защо наведеното в тази насока възражение в Жалбата би било неоснователно.

Осъщественото от А. Г. деяние във форма на бездействие би било съставомерно и по субективен признак, извършено виновно - по небрежност, доколкото жалбоподателят като водач на МПС с технически допустима маса над 12 t, който го управлява по пътища, попадащи в обхвата на платената пътна мрежа е бил длъжен и е следвало да знае изискването и задължението за заплащане на такса за изминатото разстояние.

Досежно приложението на чл. 28 от ЗАНН - преценката за липса на основания и предпоставки за квалифициране на конкретния случай като маловажен по смисъла на чл. 28, вр. § 1, ал. 1, т. 4 от Допълнителната разпоредба на ЗАНН, е изразена мълчаливо от АНО с факта на издаването на НП, респ. налагането на санкции на извършителя на нарушението. Отсъствието на изложени мотиви в тази насока, от негова страна, не би съставлявало процесуално нарушение. От друга страна, съобразявайки признаците на осъществения фактически състав на административното нарушение, Съдът би приел, че процесното деяние не разкрива обществена опасност, по-ниска от обичайната за този род нарушения, нито пък изобщо липса на такава, поради което не съставлява маловажен случай. И това би било така поради неговия формален характер – за съставомерността му не е предвиден и не се изисква настъпване на вредоносен резултат. От друга страна извършеното деяние засяга обществените отношения, свързани с поддръжката и ремонта на републиканската пътна мрежа. Във всички случаи с е нарушава установения ред на държавно управление. Задължението за заплащане на такса при използване на платената пътна мрежа важи еднакво спрямо всички водачи на МПС, движещи се по републиканските пътища и е императивно, поради което неспазването му не би могло да бъде подведено под хипотезата на маловажен случай. Отделно от това съгласно чл. 189з от ЗДвП за нарушения по този закон не се прилага чл. 28 от ЗАНН.

Горните изводи на Съда не биха се променили предвид наличието на доказателства за заплатена на 22.02.2022 година тол такса за ползването на пътната мрежа.

Административното наказание би било правилно и законосъобразно определено както по вида си, така и по размер, индивидуализиран в предвидения от закона такъв – фиксиран за посочения размер. Правна възможност за намаляване на наложеното административно наказание не би съществувала, предвид фиксирания размер на санкцията, поради което по пряк аргумент от закона би липсвало основание за определянето му под този минимум. Така наложеното с обжалваното НП административно наказание, Съдът би намерил за необходимо за постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание.

Съдът би приел, че изложената в АУАН и в НП фактическа обстановка,

се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание, проведено на 17.10.2022 година свидетели – Е. К. К. и В. С. М.. Писмените доказателствени източници, приложени към АНП и представените от АНО, по тяхното съдържание не се оспори от страните и Съдът би ги кредитирал за достоверни, като би ценил същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни биха се възприели и свидетелските показания на Е. К. К. и В. С. М.. Не се установява посочените свидетели да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да ги провокира да съставят АУАН.

По разноските:

По делото се констатираха действително направени разноски от страна АНО в размер 80 лв. за юрисконсултско възнаграждение. С оглед изхода на делото, искането на АНО следва да бъде оставено без уважение.

В случай на потвърждаване на НП искането за разноски от страна на АНО би било основателно, но за сумата от 80 лв. Присъденият размер трябва да бъде справедлив и обоснован. Съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, към която препраща чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр.чл. 37 от Закона за правната помощ, за този вид работа е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 150 лв. Не е налице правна и фактическа сложност на делото, работата на юрисконсулта по това дело се състоеше в явяване в едно съдебно заседание и представяне на Писмени бележки и доказателства, поради което юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. би било справедливо, като искането за разликата до 150 лв. би следвало да се отхвърли.

По делото се констатираха разноски в размер на 105.57 лв. – пътни разходи на свидетеля В. С. М., платени от бюджетните средства на Районен съд – Свиленград.

Производството по обжалване на НП е особен вид наказателно производство, разноските по което се определят по правилата на НПК, с оглед разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН. Следователно при уважаване на Жалбата (както е в процесния случай), разноските по делото остават за сметка на Държавата. В тази връзка е и Тълкувателно решение (ТР) № 3 от 08.04.1985 година на ОСНК на ВС (, което не е изгубило правната си сила),

което предвижда: „По делата от административнонаказателен характер за призоваване на свидетели и вещи лице страните не внасят предварително разноси. Съдът с Решението си е длъжен да се произнесе на коя от страните възлага разноските по делото.”. Приложима в случая е третата от описаните в ТР хипотеза, съгласно която: „ ако НП бъде отменено, разноските остават за сметка на Държавата”. В случай на потвърждаване на НП за тези разноси би бил осъден жалбоподателя.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 и ал. 2, т. 1, вр.ал. 3, т. 2 и чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Н П № BG22022022/5800/P8-181 от 25.07.2022 година на Началник на Отдел „Контрол и правоприлагане” в НТУ към АПИ към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, с което на А. Д. Г. с ЕГН ***** от град *****, за нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 1 800 лв.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Началник на Отдел „Контрол и правоприлагане” в НТУ към АПИ към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, за присъждане на разноси по делото.

ПОСТАНОВЯВА направените по делото разноси за пътни на свидетел в размер на 105.57 лв. (сто и пет лева и петдесет и седем стотинки) да останат за сметка на Районен съд - Свиленград.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок от получаване на Съобщението за изготвянето му с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____